

תת"ע 2783/01/21 - נבט מרק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
תת"ע 2783-01-21 מדינת ישראל נ' נבט מרק
בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: נבט מרק
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 16.1.20 נערכה כנגד מר מרק נבט (להלן: "**המבקש**" או "**האשם**") הודעת תשלום קנס שמספרה 38150805935 (להלן: "**הדו"ח**") המייחסת לו עבירה בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. ביום 29.1.20, פנה המבקש למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "**מפנ"א**") בבקשה להישפט על העבירה שיוחסה לו. לפיכך, ביום 7.1.21, הוגש כנגד המבקש כתב האישום נשוא ההליך דנן והוא זומן לדיון בעניינו ליום 9.3.21.
3. ביום 9.3.21 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש, ולאחר שהוצג אישור משלוח דבר דואר רשום, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו ונגזר עליו לשלם את הקנס המקורי בסך ₪ 500 (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 7.4.21 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול גזר הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון מכיוון שלא קיבל את הזימון אליו ולא ידע על קיומו. לשיטתו, הזימון הגיע לכתובתו הישנה, ברח' ביאליק 48/7 באשדוד, כאשר כיום הוא מתגורר ברח' נוף הים 36 בבאר גנים.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי בבקשתו להישפט ציין המבקש את הכתובת שברח' ביאליק באשדוד (הכתובת הישנה, לטענתו) וכי לכתובת זו נשלח הזימון לדיון (כאשר דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש"). במצב דברים זה, כך לשיטת המשיבה, הוכחה חזקת המסירה.
7. כמו כן, המשיבה מוסיפה וטוענת כי לא ייגרם למבקש עיוות דין עקב דחיית הבקשה דנן. לטענתה, מדברי הנהג (המבקש) בדו"ח עולה ראשית הודיה בביצוע העבירה. כך גם, לטענתה, משלא ניגש המבקש לדרוש את דבר הדואר, אין לו להלין אלא על עצמו.

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

8. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

9. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

10. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: **"הלכת איטליא"**)).

11. בענייננו, כל טענת המבקש לעניין אי התייצבותו למועד הדיון מתמצה בכך שהוא שינה את כתובת מגוריו. זאת, כאשר לא ניתן להתעלם מהעובדה שבבקשתו להישפט ציין המבקש את כתובתו הישנה, ומששינה אותו (לכאורה, לטענתו), לא טרח לעדכן את מפנ"א ו/או כל גורם רלוונטי אחר.

12. זאת ועוד, המבקש נמנע מלצרף לבקשתו כל אסמכתא ממנה ניתן ללמוד על שינוי הכתובת כאמור ועל מועד השינוי הנטען (ראו חוק עדכון כתובת, התשס"ה-2005), ואף נמנע מלתמוך בקשתו בתצהיר לעניין זה (על אף שמדובר בטענה עובדתית).

13. כמו כן, אין אלא לתהות כיצד פסק הדין, שנשלח גם הוא לכתובתו "הישנה" של המבקש, הגיע לידי של המבקש - בניגוד לזימון לדיון שנשלח לאותה הכתובת.

14. בנסיבות אלו, נראה כי אין סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם ולכן עלינו לבחון האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין. לטעמי, התשובה לכך היא שלילית.

15. המבקש עצמו לא העלה כל טענה לעיוות דין. זאת, כאשר מנגד עומדת העובדה כי הקנס שהושת על המבקש הוא הקנס המקורי וכאשר נראה לכאורה כי דבריו, העולים מהדו"ח, אכן מהווים ראשית הודיה.

16. **לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשפ"א, 26 מאי 2021, בהעדר הצדדים.